

1. Procedure

1.1.

De rechtbank nam kennis van :

- de stukken van het onderzoek,
- de dagvaarding van beklaagde.

1.2.

Ter zitting hoorde de rechtbank :

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering,
- de beklaagde, in haar verdediging.

De rechtbank beslist **op tegenspraak**.

1.3.

De rechtbank heeft de zaak met anders samengestelde zetel hernomen.

1.4.

De strafvordering is jegens beklaagde regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

OP STRAFRECHTELIJK VLAK

2. Bespreking van de ten laste gelegde feiten

2.1.

Beklaagde betwist de tenlasteleggingen grotendeels.

Ze preciseert dat aan de oorzaak van de klachten een burenruzie ligt en de burenen haar meegedeeld hebben dat zij haar weg willen, op welke wijze ook.

2.2.

Met betrekking tot de feiten die ten grondslag liggen aan tenlastelegging A.

Het Openbaar Ministerie stelt dat beklaagde stelselmatig mestvocht loost tot in de tuin van de burenen die geurhinder ondervinden en dat zij meermaals aangemaand werd om een oplossing te vinden.

Voor het eventueel veroorzaken van geurhinder wordt beklaagde niet vervolgd.

Beklaagde wordt vervolgd om dierlijk mest of andere meststoffen in openbare rioleringen of in de oppervlaktewateren te hebben geloosd of op openbare wegen, bermen en alle plaatsen andere dan cultuurgrond te hebben opgebracht, en dit in strijd met het decreet van 23 januari 1991.

Beklaagde stelt dat zij geen dierlijk mest heeft geloosd. Ze zegt dat het één keer gebeurd is dat per ongeluk water in de tuin van de burenen terecht gekomen is terwijl ze mest aan het opscheppen was toen een onweer is losgebarsten. Voorts verklaart zij dat ze nooit mest loost.

De milieuspectie die door het Openbaar Ministerie gecontacteerd werd wijst erop dat bij dergelijke hinder het gemeentebestuur bevoegd is.

Het strafdossier bevat een éénmalige vaststelling verricht op 27 december 2004 waarbij de politie stelt dat in de achtertuin van klaagster op de laagste plaatsen plassen van bruine kleur staan die ontegensprekelijk de geur hebben van mestvocht (zie aanvankelijk PV). Voorts stelt de politie in genoemd PV dat de "vermoedelijke" modus operandi de volgende is *"door het vrij hoge aantal paarden op een beperkte oppervlakte en door het niveauverschil der percelen in combinatie met grote regenval sijpelt het mestvocht tot in de tuin van klaagster"*. De verbalisant stelt dat hij in het verleden tevens bij klaagster geweest is met "gelijkaardige klachten". Deze laatste vermelding kan niet gelden als een vaststelling "de facto" of "de visu", de klachten in het verleden worden niet geconcretiseerd (geen datum, geen precisering, geen feitelijke vermelding of het klachten rond geur, lozing enz betrof). De foto's die de politie aan het aanvankelijk PV hecht zijn volstrekt onduidelijk en brengen dan ook geen enkel element bij.

Alhoewel het Openbaar Ministerie spreekt van stelselmatig lozen van vocht bevindt zich in het strafdossier, behoudens de ene genoemde vaststelling op 27 december 2004 geen enkele bijkomende vaststelling van enige lozing. In tegendeel, uit het inspectieverslag van 2 april 2002 van de Mestbank blijkt dat er een controle uitgevoerd werd ter plaatse waarbij gesteld wordt *"op het terras dat aansluit tegen de houten schutsels merken we geen sporen van mestsappen. Op het ogenblik van onze controle is het wel droog weer."*

De Mestbank schrijft op 1 december 2005 aan de procureur des Konings weliswaar dat er "gevaar" blijft dat de mestsappen terecht komen op niet cultuurgrond omdat er geen afdoende opslag voorzien is voor vaste mest. Er wordt daarbij echter nergens vastgesteld dat er ook effectief mestsappen op niet cultuurgrond terecht komen.

Het Openbaar Ministerie moet het ontegensprekelijk bewijs leveren dat er dierlijk mest of andere meststoffen geloosd werden. De loutere vermelding of vaststelling door de politie dat er op 27 december 2004 bruine plassen stonden in de tuin van klaagster die de geur van meststof hebben, volstaat niet om de feiten lastens beklagde te bewijzen.

Voor zover uit deze vaststelling al mag worden afgeleid dat beklagde effectief de lozing uitvoerde, is het niet ongeloofwaardig dat beklagde éénmalig overmand werd door onweer en met een geval van overmacht werd geconfronteerd aangezien er geen enkele andere vaststelling werd verricht die enig bewijselement bijbrengt. Wanneer de beklagde zich beroept op een rechtvaardigingsgrond of een omstandigheid aanvoert die het bestaan van het misdrijf uitsluit, dient hij het bestaan van deze rechtvaardigingsgrond of deze omstandigheid niet te bewijzen. Het komt dan aan het openbaar ministerie of de burgerlijke partij toe het bewijs te leveren dat de ingeroepen rechtvaardigingsgrond of de ingeroepen feiten niet bestaan, behalve indien de stelling van de beklagde een loutere bewering is die door geen enkel gegeven gestaafd wordt of alle geloofwaardigheid mist (zie ook onder meer Cass. 11 september 1985, A.C. 1985-1986, 29; Cass. 22 mei 1984, A.C. 1983-1984, 1215). Indien uit het loutere uitvoeren van het materieel bestanddeel van het misdrijf een feitelijk vermoeden mag afgeleid worden dat de betrokkene ook foutief gehandeld heeft kan beklagde voorhouden geen enkele fout begaan te hebben, en stellen zich in de concrete situatie als een normaal voorzichtig en vooruitziend persoon te hebben gedragen.

Wanneer de bewering van beklaagde niet van alle geloofwaardigheid ontbloomt is, dan dient de vervolgende partij het positief bewijs van de schuldvorm te leveren. Het komt dan ook toe aan de vervolgende partij om aan te tonen dat er een fout aanwezig is (zie ook P. ARNOU, Het moreel bestanddeel van het misdrijf, oude en nieuwe wegen door het moeras, *A.J.T.*, 1999-00, 25-32).

Het strafdossier bevat geen bewijselementen.

Beklaagde wordt vrijgesproken voor de feiten die ten grondslag liggen aan tenlastelegging A.

2.3.

Met betrekking tot de feiten die ten grondslag liggen aan tenlastelegging B.

Zowel de feiten die ten grondslag liggen aan tenlastelegging B1 als B2 zijn bewezen op grond van de objectieve vaststellingen in het dossier, meer bepaald wordt onder meer verwezen naar het aanvankelijk PV van 7 januari 2005 en de vordering van het gemeentebeestuur

Uit het PV van 26 januari 2007 blijkt dat inmiddels een regularisatiedossier werd ingediend en dat het afdak werd afgebroken. Er werd dan ook geen herstelmaatregel gevorderd ter terechtzitting.

3. Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten zijn de uiting van éénzelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen maar één straf wordt opgelegd.

Voor de strafmaat wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, met het eventueel strafrechtelijk verleden van beklaagde en met haar persoonlijkheid.

Het Openbaar Ministerie vordert een geldboete van 50 euro voor de feiten die ten grondslag liggen aan tenlastelegging B.

Beklaagde zegt dat ze zich niet realiseerde dat het een misdrijf betrof en dat dit zo zwaar zou doorwegen. Ze stelt dat ze zich steeds geïnformeerd heeft bij de gemeente.

Beklaagde verzoekt de rechtbank om het voordeel van opschorting te mogen genieten of om een werkstraf te mogen uitvoeren.

Uit de bijgebrachte stukken en uit het PV van 26 januari 2007 blijkt dat beklaagde thans schuldinzicht heeft en de situatie heeft rechtgezet.

De rechtbank meent dat beklaagde door de vervolging in huidige zaak voldoende verwittigd werd opdat herhaling zich niet zal voordoen mede gelet op hetgeen hoger uiteenzet.

Een straf dringt zich in de gegeven omstandigheden niet op. Het opschorten van de uitspraak van de veroordeling zal de doeleinden van de strafvervolging verwezenlijken.

Bijgevolg wordt de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden opgeschort.

Beklaagde heeft haar instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De opschorting kan worden herroepen ingeval een nieuw misdrijf gepleegd wordt gedurende de proeftijd (zie artikel 13 van de wet van 29.6.1964).

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure.

Actueel bedraagt deze vergoeding 28,84 euro.

OP BURGERRECHTELIJK VLAK

De rechtbank houdt overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

OP DEZE GRONDEN en met toepassing van de artikelen:

- 4 V.T.Sv.;
- 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
- 2, 16 en 37, §3, 3° van het Decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 december 1995;
- 99, 101, 146 en 147 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij decreet van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001;
- 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- 1-3-13 van de wet van 29 juni 1964, gew. door de wet van 22 maart 1999;
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, door de voorzitter aangeduid.

UITSpraak

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op tegenspraak.

OP STRAFRECHTELIJK VLAK

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de feiten die ten grondslag liggen aan tenlastelegging A niet bewezen en spreekt beklaagde hiervoor **vrij**.

De rechtbank verklaart de verschillende feiten die ten grondslag liggen aan tenlasteleggingen B1 en B2 bewezen.

De rechtbank gelast de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling voor deze tenlasteleggingen gedurende een periode van drie jaar vanaf heden.

De rechtbank veroordeelt beklaagde tot de kosten begroot op 85,75 euro.

De rechtbank legt aan de veroordeelde bovendien een vergoeding van 28,84 euro op.

OP BURGERRECHTELIJK VLAK

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. ambtshalve aan.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de ééntenwintigste kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

mevrouw , rechter;
mevrouw , substituut-procureur des Konings;
de heer , adjunct-griffier.

(get)

(get)